

פנים של יהודי אמיתי

בס"ד, ירושלים, יום ה' ויקה"פ, כ"ה אדר תשע"ז, עם בנימין

ועכשיו אנחנו בסוף, הסוף. זהו. תתכוננו. זה הסוף. זה יהיה היום או שזה יהיה מחר, אבל זה בתהליך מאד-מאד חזק, אנחנו טסים לסוף. זה מגיע במהירות שלא תיאמן. וכשזה יגיע - תהיו מופתעים. אבל זה חייב להיות. ושני שלישי של העולם חייב להיחרב [סוף ספר מלאכי, הפטרת שבת הגדולה: לפני בוא יום ה' הגדול והנורא... מן אבוא והפית את הארץ תרם... וכן בזכריה פרק י"ג ועוד רבים]. יש כזו רישעות, הרישעות מאד גדולה, וכל אלה ששייכים לסדר-העולם-החדש - הם בודאי ערב רב. אבל עם כל האמונות השקריות שלהם, עם כל האילילים ועם השטן עצמו, ועם כל הטקסים שהם פשוט עושים לבן-אדם רצון להקיא מזה - עם כל זה הם, חלק מהם, הם יהודים, לא הרבה, לא, אבל יש יהודים ביניהם. והיהודים האלה הם ערב-רב, והם באים ממצרים. הם נשאר עובדי ע"י, עובדי הבעל הם נשאר. אחרי כל השנים האלה, כל אלפי השנים האלה - נשאר ערב-רב, עם אמונה באילילים, ולא בקב"ה. וזה מתבטא כל כך ברור עכשיו שהם ממש מתפללים לשטן, וכו' וכו' עם כל הדברים שאני לא רוצה לחזור על זה, כי זה מדי מפריע לי. והם לא יהודים! הם לא יהודים! הם ערב-רב! הם רשעים גמורים. והגוים אוהבים שהם יהיו מקדימה, בחזית, שיגידו: 'הו, הנה היהודים, שהאנשים יראו שהיהודים הם אלה הכולטים, הם אותם שעושים כל מיני דברים שהם לא בסדר, ואז שונאים את היהודים עוד יותר, יש להם כך עוד סיבה לשנוא את היהודים. וזו אחת הסיבות שעכשיו האנטישמיות עולה ועולה ועולה.

אבל זה לא משנה, אני סתם הבאתי את זה כקוריוז (דבר מעניין). מה שמשנה זה שיש לנו גרעין מאד קטן, לעומת כל המיליארדים של אנשים בעולם, פ"צ (מזרחי), שמשתדלים לחזור למה שהיה, וזה קשה להם. והסביבה לא מקבלת את זה, והרשעים של כל המדינות רוצים להתפטר מהם, כי הם לא רוצים גרעין של מישהו שמחפש אמת. אבל עם כל זה, עם כל זה האמת תצא. ובאמת גם ביניהם יש שקר, יש אנשים ביניהם שהם גם כן ערב-רב, שהם גם כן לא תופסים את האמת, אבל זה גם יתגלה מי ומה. וכל מה שאנחנו עוברים עכשיו, היהודים האמיתיים, כמו שאנחנו מספרים כל הזמן, זה רק כדי להוציא אותנו מן הבורך, שנוכחי, שנוכחי גם לעצמנו שאנחנו יהודים-אמיתיים עם נשמות-אמיתיות. גם לעצמנו אנחנו צריכים להוכיח את זה, כי יש ספק בזה. כשאנשים לומדים את הנושא הזה אז כל אחד מתחיל לפחד על עצמו אם הוא יהודי-אמיתי, כי אם הוא לא יהודי אמיתי - הוא יהיה בטוח שהוא יהודי אמיתי, ומה אכפת לו גם ככה.

אנחנו יודעים שגדולי-הדור מהדורות הקודמים אמרו ברור, אמרו זאת בזמן של הבעל שם טוב ועוד לפני כן, שבתקופה שלנו יהיו לנו רבנים כמו 'סומסומים' [ר' באורך ספר 'הדור האחרון' פרקים ד' עד ו']. וזה שיש רב עם פיאות ארוכות וקן ארוך וכו' וכו', אפילו אם הוא נחשב ת"ת, זה לא אומר כלום, גם הוא יכול להיות ח"י ערב-רב. וגם האשה שנראית הכי צדיקה היא יכולה להיות ערב-רב. אנחנו לא יודעים. דבר אחד אני אגיד לכם, דבר אמיתי, שאי אפשר לעשות משחק עם זה, לא באמת. כי מי שמבין - מבין שמי שיש לו נשמה-יהודית הוא פשוט רחמן, והוא אוהב לתת צדקה, והוא אוהב לעזור לאנשים [ע"י ביצה לב, יבמות עט. : שלטת סימנים

יש באומה זו הרחמים והביישנות וגומלי חסדים...], בעיקר ליהודים, אבל עוזרים לפעמים ללא-יהודים. וכשרואים יהודי סובל - הם בוכים בשבילו, זה מגיע לו אל הלב. וזה אנחנו רואים הרבה מאד. וכשרואים יהודי שבוכה על הצרות של יהודי אחר, תדעו במאה אחוז שהוא יהודי-אמיתי. ואפילו אם הוא חילוני, אם כשהוא רואה יהודי אמיתי רואים בפנים שלו שזה עושה לו משהו טוב, והעיניים נדלקות, ויש לו חיוך, לא חיוך של צחוק, אלא חיוך של שמחה מלראות צדיק - תדעו שהוא יהודי אמיתי. אין ספק. אבל הרשעים שאין להם לב יהודי - הם יכולים לשתף פעולה עם הגוים בלי שום בעיות, או עם החילונים בלי בעיות, כשרוב החילונים הם ערב-רב, אבל אמנם יש בין החילונים גם כן יהודים אמיתיים שיחזרו. אבל הערב-רב ה'כביכול חרדים' - הם יכולים לשתף יפה מאד פעולה עם הרשעים שהם נגד הקב"ה, בגלל שהם ערב-רב [זהו"ק בראשית כ"ה ע"ב: יפאים מיןא רביעאה, אם

וחזון לישראל ברוחא מתרפין מנייהו. וזאת לון רשו לשזבא לון ולא בענא. ומתרפין מאורייתא ומאלין דמשתדלין בה למעבר טב עם עברום. עלייהו אתמר יפאים בל יקומו, בזמנא דיימי פקידה לישראל אתמר בהון ו'תאבד בל זכר למנו. ותרנומו 'ה'פאים - מין רביעי, אם י'ראו את ישראל בדיקה, מתרפין מהם, ויש להם רשות להעלים ולא רוצים. ומתרפין מהתורה ומאלה שמשתדלים בה לעשות טוב עם הגוים... בזמן שתבא פקידה לישראל, נאמר בהם ו'תאבד בל זכר למנו... ועיינו

יש ימים שאני הולך עם אבא שלי לבית הכנסת, או שאני הולך עם אבא שלי לעשות קניות בשביל הבית, ואחרי זה אנחנו מטיילים קצת, לפעמים בגאולה לפעמים בכנפי-נשרים (ליד הר-נוף), בשביל הבריאות של אבא שלי, ואני תמיד אוהב להסתכל על האנשים. כל האיזורים האלה זה איזורים של יהודים חרדים. אני מסתכל, מתבונן, ורוצה לבכות. אני לא מרגיש בדרך כלל את היהודי-האמיתי מאחורי הזקן והפאות. אני לא מרגיש בעינים של הילדים את התמימות המתוקה שפעם היתה אצל ילד-יהודי-אמיתי. אני לא רואה בנשים היהודיות, שצריכות להיות צדקניות, אני לא רואה את הצידקות. ובכל העינים, אם של הגדולים או הקטנים, אם נשים או גברים, אם בנים או בנות, לרוב אני רואה אטימות, חוסר רגישות, לא רואה את ה'רפנות המלאה אינטלגנציה, המלאה אהבת ה', המלאה את ה'פינטלע-ייד' (הנקודה היהודית) שפעם היתה.

וזה לא התחיל היום. והיו דורות שבאמת ככה זה היה נראה, אבל מאחר שהעולם אז היה גדול, ובכל מקום זה היה קצת אחרת, עוד היו מקומות שאפשר היה לראות את המראה הנהדר הזה, ילדים וילדות, גברים ונשים, מבוגרים או צעירים, מאמיס וטאטיס, באביס וזייד'יס (אבות ואמהות, סבים וסבתות), שהיו יהודים אמיתיים. אבל בדורות שלנו, ממלחמת העולם השנייה, ועוד מלפני מלחמה השנייה, זה כבר התחיל ממלחה"ע הראשונה, ההתדרדרות פשוט איומה ונוראה, והגענו למצב שאפשר רק לבכות. רואים נשים שבעצם נראות יותר כמו דוגמניות, עם פיאות ארוכות, ושמות ממש צמודות על הגוף. אמנם הן מרגישות את עצמן חרדיות, ולכן קצת הן שומרות על משהו 'כאילו', אבל כשהולכים לחתונה-יהודית-חרדית, ורואים את קלות-הראש, את הטיפשות, ואת השטחיות, ואת חוסר-הצניעות - אז רק רוצים לבכות. ביום שהוא יום הכי גדול בחיים של בחור ובחורה, יום-הנישואין שלהם, הרצינות, אהבת ה' - לא קיימים. יש 'כאילו', אבל זה לא זה. אין לזה עומק. אין לזה קשר אמיתי.

ולכן אני יודע שזה חייב להיות הסוף, כי רוב היהודים הם ככה. וברוך ה' יש קבוצה שהיא שונה, שמשתדלים לחזור למה שהיה, אבל גם להם ישנה בעיה, כי הם חיו בשטחיות זמן רב, והם הבינו שזה משהו שטחי, ולכן הלכו לכיוון אחר, אבל זה לא רק שקשה להם כי הם לא יודעים בדיוק מה לעשות או איך הם צריכים להרגיש, ואין להם מסורת שאפשר להישען עליה, אבל גם בנוסף לכך אין בדרך כלל מנהיגים למשוך אותם ולהראות להיות דוגמא לדבר הזה.

אבל עם כל זה אני רק רוצה לומר לכם: כמה שאני בוכה על המצב אבל יודע אני בטוח שלא יכול להמשיך מצב שכזה, שחייב להיות עכשיו הסוף, כי עוד דור-של-יהודים לא יכול לקום, זאת אומרת לא יכול להמשיך דור נוסף של יהודים אמיתיים, רק אם משהו גדול קורה, משהו שיביא להשמיד את העולם הזה שאנחנו חיים בו. לא יכול להיות אחרת. הגענו לסוף. לא יכול להיות אחרת כשהחינוך שלנו, החינוך של הדור הבא זה במצב הטוב - שטחי מאד, ובמצב הגרוע - שטחי בסגנון גויי. ואמנם רוצים בחורים שלומדים, והבנות רוצות לעבוד בשביל שילמדו, אבל עם כל העבודות שלהן, בין אם הן מנהלות-בנקים, או בתי ספר, או אפילו גנות, או לא משנה מה שהן, הן לא מגיעות לאמת של האשה החרדית האמיתית שחיתה לפני - בואו נגיד דור או שתיים, שרצתה בחור לומד כאשר זה לא היה פופולארי, כשזה היה נגד הרצון של רוב היהודים, כי הרוב רצו פרנסה, ולא שהאשה תלך לעבודה. אבל זה היה בכל אופן אידישקייט. ועכשיו אין אידישקייט כמעט, אין אידישקייט כמעט. ולא יכולה להיבנות על הדור שלנו חברה של יהודים-אמיתיים.

אחרי מלחמת העולם השנייה באו כל אלה שהצליחו לשרוד את המלחמה ברחמי ה'. הם היו לרוב עצובים, כי ראו את הילדים שלהם, שלא נדע, או את נשותיהם או את בעליהן נהרגים באכזריות ע"י הרשעים הנאצים ימ"ש, אבל באו לאמריקה, ובנו שוב. והרבה מתוכם חזרו למקורות שלהם, לחסידויות שלהם, לבית-המדרש שלהם, אבל עם כל זה ירדו, הם לא הצליחו לחזור למה שהיה באירופה בין הטובים ביותר, כי היתה כבר כזו ירידה גדולה.

בפי' כתב פו' לריש לביא זעוקיל, אבל הם 'כאילו יהודים' וכאילו חלק מהם, כאילו שהם יהודים שומרי-מצוות.

אז לא לפחד, יהודים אמיתיים, אנחנו נצא מזה, אנחנו נצא מהבוכי שאנחנו נמצאים עכשיו. אני הולך ברחוב ומחפש עינים ומבט של יהודים-אמיתיים, ובכל פעם שאני רואה יהודי אמיתי – טוב לי, אני מפסיק לפחד כל כך. אני לא מפחד על עצמי, אני מפחד על עם ישראל. ולכן אני הולך וסופר יהודים אמיתיים, סופר את היהודים-האמיתיים שעוד יש בעולם הזה. ואני רושם כל יהודי אמיתי, אני לא סופר אותם ח'ו, אני פשוט שם סימן, ואז אני רק רואה כמה שזה נראה, זה נראה הרבה, אבל זה לא כל כך הרבה באמת, אבל זה עושה לי טוב. אני יודע, אני רואה את העינים שלהם, אני רואה איך שהם מרחמים על אבא שלי שיש לו בן כזה, אבל זוהי רחמנות אמיתית, ואולי גם להם יש בן כמוני, והם מרחמים עליו וגם על עצמם, אבל הם יהודים אמיתיים, כי הם אוהבים את עם ישראל. ויהודי שאוהב את עם ישראל – אוהב את ה', ומי שעושה חסד עם עם ישראל הוא עבד ה'. והוא לא חי בשביל הגשמיות. הוא חי בשביל להיות קרוב אל ה' בלבד. הוא חי בשביל לעזור לעם ישראל, כי הקב"ה אמר שזה מה שיהודי צריך לעשות. והחסד של עם ישראל יכול למחוק הרבה עבירות [בחסד ואמת יכפר עון... מסלי טו' ה', רבני יונה טעית עני' עיש], כי יהודי אמיתי שעושה חסד גם כן באיזשהו שלב, אם הוא לא עשה תשובה, הוא יעשה תשובה. אין עם כמו עם ישראל. ה' ברא אותנו להיות שלמים, אבל הוא מעביר אותנו במשהו שנועד להכין אותנו לשלימות. הבריאה של אדם והזה הייתה רק ההתחלה, זה התחיל את כל הנסיונות של להוציא מאיתנו את השטן, שנוכל להיות בעולם מושלם, בעולם שכולו טוב, בלי השטן שמפריע לנו כל הזמן, בלי הערב-רב, בלי האדומים, בלי כל אלו ששונאים אותנו ומקנאים בנו. בסופו של דבר, היהודי האמיתי – הדבר שהכי הוא רוצה, זה שהוא והקב"ה יהיה אחד, שהוא לא יעציב כביכול את הקב"ה בהתנהגות שלו, שהוא ישתדל כל הזמן להיות כמו שיהודי אמיתי צריך להיות. וזו השמחה הכי גדולה שלו, השמחה הכי גדולה שלו! אין שמחה יותר גדולה מזו. ויהודי שבאמת חי בשביל זה, הוא יחיה לנצח, כי הוא יהודי אמיתי וה' ברא אותו להיות שלם. עכשיו אנחנו לא שלמים, אבל ה' ברא אותנו להיות שלמים, ועוד מעט, עוד מעט, נגיע לשלמות הזאת.

שאלות ותשובות

ש. אמרת שאנו הולכים ומאבדים את התמימות, השאלה היא איך אנחנו באמת מפתחים בעצמנו ובילדים שלנו את הרגישות והתמימות הזאת?...

ת. שאלה מצוינת. אבל תראו, לכל יהודי אמיתי יש את זה בפנים. אם הוא גדל חילוני, אז זה מחוספס כבר – החלק העליון של הבן-אדם, אבל לאט-לאט כשהוא לומד תורה, וחי חיים כמו שצריך – אז הקליפה יורדת. אבל זה לא פשוט, ויחד עם זאת ה' עוזר, כי אם זה רק היה עלינו לכשעצמנו לעשות את זה – אולי לא היינו מגיעים לזה, אבל כשה' רואה שזה הרצון של היהודי – הוא בעצמו עוזר להוריד את הקליפות האלה [קידושין ל:]. וברגע שמורידים את הקליפות, וזה בעיקר דרך הלימוד, שנדע איך אנחנו צריכים להרגיש, ודרך תפילה, ודרך כל מה שאנחנו צריכים לשמור, לשמור את השבת, ולהיות צנועים, ולהתנהג בבית כמו שצריך וכו' וכו' ולגדל את הילדים שלנו. ברגע שאנחנו צריכים לגדל את הילדים, ואנחנו רואים את הילדים שלנו שנוולו כשאנחנו כבר נהיינו בעלי-תשובה, בכל אופן הם לא כמו הילדים שנוולו בעבר כשהיינו עדיין חילונים, ובכל אופן יש להם מראה אחר, מראה שעושה לנו טוב בלב, שאנחנו רוצים לבכות משמחה כשרואים אותם, את הילדים שלנו, שנוולו אחרי שחוזרים בתשובה. וזה גם נכון ליהודי-חרדי, 'כאילו כאילו', שעשה עבירות, ובכל זאת הוא עשה תשובה [וזהו ח"ג עו. ועוד]. שוב, אנחנו היהודים נולדים עם תכונות מסוימות, וזה שהיצר הרע והעולם-של-הגוים, והעולם-של-הערב-רב ועמלק ממש עושים אותנו מחוספסים – כך שלא רואים מתחת לאדמה, ומתחת לעור את האמת, אבל ברגע שאנחנו לומדים ועושים כל מה שאמרת, אזי גם החלק העליון מתקלף והחלק הפנימי מתגלה. ואז 'לא-סתם', אז גם הפרצוף של הבן-אדם משתנה. אני כבר ראיתי בעלי-תשובה, שהם היו כבר בעלי-תשובה, שהם היו לבושים כמו בחור-ישיבות או כמו אברכים, והם – היה להם כבר זקן וכו', אבל ההבעה עדיין לא היתה נראית הבעה של יהודי. אבל לאחר כמה שנים של לימוד וכו' – הכל משתנה, הפנים, ההבעה ממש משתנית, זה מקבל רכות, וסבלנות, ואהבה, ועומק, וכל מה שצריך בשביל להיות יהודי.

זה גם מקבל את הרצון להילחם ואפילו להקריב את עצמם בשביל החזיק את האידישקייט.

אז ככה זה הולך, אנחנו רק צריכים לעבוד על זה, לדעת מה אנחנו רוצים, שאנחנו רוצים להיות קרובים אל ה', זו המטרה שלנו בחיים. לא שום דבר אחר. הגשמיות וכל הדברים של העולם שלנו – זה רק צריך להיות משהו שמביא אותנו לזה. ואם בן-אדם עני – אז הרבה פעמים הוא במצב יותר טוב רוחנית [ר' יומא דף ע"ג. ישאלו תלמידיו את רשב"י...], כי יום יום הוא חייב לבקש את הקב"ה לעזור לו, הוא צריך לבכות ולבקש. או כשיש משהו חולה ח'ו, צריך לבקש רפואה-שלימה על החולי. אז מי שהכי בסכנה, זה דוקא מי שיש לו הכל, כי יש לו בעיה, כי קשה לו, יש לו את הכל, אז בשביל מה הוא צריך להתפלל כל כך ולעשות את כל הדברים האלה? [תגינה ט"ז יאה עניותא ליהודאי כי בראא סומקא לסוסיא חירא...]. אבל יש גם בזה אנשים בעלי אפשרויות שעם כל זה יכולים גם כן לעלות לרמה הגבוהה, ולהשתמש במה שיש גם בשביל עצמם וגם בשביל החסד-היהודי. אבל יש כאלה שהם לא מסוגלים, והם בבעיה, בבעיה קשה.

אדם צריך להשתדל לחקות את כל התכונות של הקב"ה, ולהשתדל ללכת בדרכו [יְהִלְכֶתָּה בְּדַרְכָיו, סה"מ להרמב"ם מ"ע ח]. אמנם אנחנו לא יכולים להיות כמו הקב"ה, זה דבר שאי-אפשר אפילו לתאר בכלל, אבל הוא מוביל אותנו בדרכים מסוימות, וככה אנחנו צריכים ללכת. ואם הוא רואה שאנחנו רוצים – אז כביכול הוא לוקח אותנו ביד והוא מוביל אותנו [בדרך שאדם רוצה לילך – מוליכין אותו...].

ש. לגבי ההבעה היהודית המשתקפת על הפנים של האדם, האם רואים בזה הבדל בין המקומות והשכונות, האם אתה מבחין בשוני שיש בין האיזורים?..

ת. בודאי שרואים שוני, אין ספק. מה שרואים במאה-שערים – שונה ממה שרואים בהר-נוף או בבני-ברק. אבל תשמע, בכל מקום היום יש אטימות בפנים, יש שטחיות בפנים של הרבה אנשים, הרבה מאד אנשים. אז יותר ויותר דומים אחד לשני, אפילו שהלבוש קצת שונה. אבל גם כן קורה ההיפך. מצד שני גם כן יותר ויותר רואים את הרגישות, ואת טוב הלב, ואת העינים של מי שחי בשביל להיות העבד של ה'. יותר ויותר אנחנו רואים ילדים עם התמימות שפעם היה בפנים ובהתנהגות, ויחד עם זאת רואים ילדים שהם הפוך, ה' ישמור. ורואים נשים צדקניות ואחר כך רואים נשים שנראות כמו 'שחקניות-קולנוע', אני לא יודע בדיוק איך הן נראות, השחקניות, אבל אני מביא את זה כמושג. רואים 'כל מיני'. אבל ביניהם, בתוך כל קבוצה, מתחילים לראות משהו אחר.

ש. מה דעתך על ההפגנות הענקיות שיש בירושלים ובעוד מקומות כנגד הגיוס, בתקשור האחרון אמרת לנו שבקרוב זה יתחיל להיות יותר חזק ויותר בוטה, הנסיונות של השלטונות לדרוס את האידישקייט, ואכן זה התחיל להיות גל עצום של התקפות הרשעים על היהדות, רח"ל...!

ת. ברוך ה'! זה מביא את היהודים-האמיתיים לאמת. זה שהם חייבים להתנגד, חייבים להתנגד עכשיו לגיוס. הצבא הוא לא צבא של היהודים כבר, זה נהפך לצבא של עקומים, של גוים. זה לא צבא יהודי.

ש. אפילו רבני המזרחי כבר אומרים זאת...!

ת. נכון, המזרח'ניקים גם כן לא יכולים לסבול את זה. זה פשוט בלתי נסבל. אני לא רוצה לעבור על כל מה שעושים שם שזה איום ונורא. אבל הם הולכים כמו כולם, כי הממשלה שייכת לממשלות כמו שיש באמריקה, כמו באנגליה, כמו באירופה, כמו כולם, כמו באוסטרליה, הם כולם – אותו הדבר.

ש. אבל זה שכל כך הרבה יוצאים להפגנה ומוכנים למסור-נפש - זה דבר חיובי ביותר שבודאי יקרב את הגאולה...!

ת. זה מאד חשוב, שהבחורים האלה והאברכים האלה, הם מוכנים למסור את הנפש בשביל שלא לתת לבחורים ללכת לצבא, צבא של רשעים, צבא שהראשים שלו רוצים להביא את כולם להיות גוים, זה הכל. הם – לא אכפת להם אם הם יכולים להילחם פחות טוב או יותר טוב, זה לא ישנה בסופו של דבר מי נלחם בתוך הצבא. אילו היה מאד חשוב להם, טיב הלחימה של הצבא, אז הם לא היו שמים בנות ובנים בקרבי, כי זה יודע ברור שפתי פיזית לא יכולה להיות קרבית כמו בן, זה סתם טימטום. אז הם עצמם מחלישים את הצבא, אז אי אפשר לסמוך על מה שהם מדברים. בכל

אופן חייבים לשמוח על זה שכל כך הרבה אברכים ובחורים מוכנים להקריב את עצמם בשביל לא ללכת לצבא. ועכשיו זה כבר יהיה מבחנים בכל דבר, בכל התחומים, כי הבעיה הבאה זה יהיה החינוך. ומצב החינוך – זה פשוט לבכות. הם ממש, ממש מגדלים את הבנות להיות 'שיקצעס' (גויזת), ואת הבנים להיות 'שייגעץ' (גויז).

הם משתלטים על המשפחות באופן נורא, וזה הכל בגלל הכסף שזה לא עולה להם. ומי שהולך לבית-ספר שלא לוקח כסף מהמדינה או רק מעט כסף מהמדינה – גם הוא מקריב את עצמו, זו גם כן הקרבה, כי הם גם רוצים חינוך יותר טוב בשביל הילדים, יותר קרוב לה', יותר אמיתי, אמת הם רוצים, אז הם מקריבים, משלמים עוד כמה אלפי ש"ח כל חודש, תלוי בגודל המשפחה, בשביל שיהיה לילדים את החיידר הנכון, בשביל בית-ספר-של-אמת. וזה לא פשוט, לא פשוט. אבל הם מקריבים את עצמם, וזה מה שחשוב. וה' רואה את זה, והוא יציל אותנו רק בגלל הגיבורים האלה.

ש. מה שמצער פה הכי הרבה – זה שיתוף-הפעולה מצד החרדים, כי רק ככה הם מצליחים כל כך להרוס אותנו...

ת. נכון, זה מאד כואב שיש יהודים מלשינים. ויש יהודים שפשוט הולכים עם המסד ומוכנים הכל לעשות רק לקבל משכורת יותר טובה או משהו כזה, או להיות כאלה שמקבלים כסף בשביל להיות מלשינים או ללכת עם השקר. ועכשיו זה (הכסף הזה) מביא כל כך הרבה אנשים לבעיות קשות. אבל אין מה לעשות. **זה עושה לנו את הבידור.** אנחנו כבר רואים על ידי זה מי שייך למה, חייבים את זה – כמה שזה כואב, צריכים להפריד בין יהודי ליהודי, בין יהודיה ליהודיה, **אנחנו נתחלק לשתי קבוצות**, אלה שהם ערב-רב - ואלה שהם רוצים אמת. ומהי האמת? לחיות חיים של יהודי-אמיתי בלי כל ה'כביכול מודרניזציה'.

ש. כעת בביתר פתחו עכשיו תחנת-משטרה בתוך העיר, עם כל הזוהמה והקילקולים הקשים שזה מביא...

ת. פתחו משטרה בביתר? טוב, זה יהיה בכל מקום עכשיו. הם הולכים להשתלט. הם חושבים לפחות, הם לא מבינים שהשולט היחיד שיש – זה הקב"ה, כי הוא ברא את הכל, והוא שולט על הכל, הכל שלו. אנחנו כבר מגיעים למבחנים הגדולים, הם כבר ירדו על הכשרות, ועל עוד כל מיני דברים. הם עוד לא מפעילים את כל הכח, אבל זה עוד מעט, עוד מעט ירגישו על עצמם שהם חזקים ויפעילו את הכל, **ואנחנו חייבים להתנגד**, למרות שזה מאד מפחיד.

ש. ברוך ה', מתגלה דור צעיר של גיבורים, וזה מאד מרגש לראות אותם, את האומץ שלהם...

ת. ברוך ה' יש דור צעיר, ברוך ה', שמוכן להילחם על האמת. ברוך ה'. זה לא יכול להיות אחרת, כי הנשמה-היהודית בסופו של דבר חייבת להתגלות. הגוים לא יכולים להרוס את זה. הם יכולים להרוג אותנו, לשרוף אותנו, את הגוף שלנו, ח"ו, אבל הם לא יכולים להרוס את הכח של הנשמה שלנו. זה לא יעזור להם. לא משנה מה – אנחנו נקום **[מלאכי ג' ו': וְאַתֶּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא בְלִיתֶם...]**. ומי שנרצח בידי רשע – הוא יקום עם גוף שלם.

ש. הם, הבחורים, מגיעים למסירות-נפש ממש...

ת. ברוך ה', ברוך ה'. הם אידיאליסטים, והם רוצים להיות כמו כל אלה שהיו צריכים להילחם על האידישקייט שלהם במשך כל הדורות, עם כל הגזירות. הם עושים את זה בכוונה טובה, וברצון טוב, רצון להיות אדם שמוכן להקריב את עצמו בשביל הקב"ה **[אדם פי' קריב מכם...]**.

ש. היו שוטרים שנכנסו באכזריות רבה עם הסוסים אל תוך המפגינים...

ת. יש במשטרה קבוצות שהם פשוט עוברים אימונים של דברים שכאלה. יש מספיק ערב-רב שאפשר לעשות מהם משטרה. והם – רואים את הפרצופים שלהם. ואלה שיושבים על הסוסים? בכלל, ה' ישמור...

ש. מה יהיה בסוף עם כל ההפגנות האלה?...

ת. אני לא אוכל להגיד מה שיהיה עם ההפגנות, אבל יותר ויותר יהודים יצטרפו גם להפגין נגד, ויש להם ויהיו להם עוד הרבה דברים להפגין נגד. אבל הענין של הצבא – זה משהו מאד מרכזי, וזה ממש תשתית של הרבה דברים אחרים, כי על הצבא הם מדברים כולם: 'איך אפשר? בחורים נהרגים, ואיך אתם מזוללים, ואתם לא רוצים, ולא נותנים... וכו'.

וכו', אבל זה הכל שקר ושטויות. ואם לא היה להם את הצבא-הגנה-לישראל, והיו מאמינים בקב"ה – אז לא היו צריכים לדאוג כל כך הרבה ולהשקיע כל כך הרבה בנשק וכו', כי ה' הכל יכול, והוא לא נזקק לצבא של מנוולים ואנשים עקומים.

ש. האם הסעה"ח מעורב בפילוגים שיש בתוך החרדים?...

ת. אם הם היו מעורבים בלשלוח אנשים לדבר ולעשות כל מיני דברים נגד נשים עם שאלים ורדידים – אז איך זה לא? רק תסתכל על השיטות – השיטות שלהם זהות לחלוטין!

ש. האם יש סיכוי שנוכל לחזור למה שהיה פעם, ליצור חברה יהודית כזו שדוברת עליה, ממש כמו שהיה לנו פעם?

ת. כשאנחנו מדברים על 'לחזור למה שהיה פעם', זה לא בדיוק מה שאנחנו רוצים. אנחנו רוצים לעלות ולעבור את זה. וכשהמשיח יבוא, או יתגלה, כי הוא בודאי נמצא פה כבר, כשהוא יתגלה, אנחנו לא רוצים להיות כמו הצדיקים שישבו בשטעטל (בעיירה), אנחנו רוצים להיות השלמים, בשלמות של הדור של משיח, של הדור של הבית השלישי.

ש. בתקשור הקודם אמרת שהמצב מאד מסוכן, ובקריב עומד לפרוץ מלחמה... ועכשיו התפרסם בשם אחד מראשיהם שאמר כי השקט באיזור – הוא דמיון, מתחת לפני השטח – רותח...

ת. אני יודע, אבל שתדעו גם כן, שהשב"כ עצמו הם רוצחים, או הם יודעים מה שמחכה, וכשהוא אומר שהולכים להיות דברים מאד קשים, ושאלם לא היו מפתחים כל מיני שיטות אז היה הרבה יותר קשה מבחינת הפיגועים שלא יצאו לפועל, כי הצליחו לתפוס אותם לפני שזה קרה. אבל זה הכל מתוכנן מהרשעים. ולקב"ה יש את התיכונן הכי-הכי מוצלח במאת האחוזים, אבל מה? טוב לשמוע את זה, כי זה נותן לנו קצת רעיון ומושג על מה שעומד להיות. ובודאי שהולכת להיות מלחמה, ובודאי שזו תהיה מלחמה קשה, לא ארוכה אמנם, מלחמה קצרה ביותר.

ש. גם בארץ?...

ת. בחוץ לארץ, וגם יהיה בארץ. לא אמרתי שלא תהיינה מלחמות פה. 'גוג ומגוג' – לא יהיה פה, אבל זה יעבור, זה יעבור ויהיה הרבה יותר קשה בגבולות שמחוץ לארץ-ישראל. ובכלל, כל אלה שבשב"כ וב-CIA, וכל אלה – הם כולם ירוצו לבונקרים שלהם, ישכחו מאיתנו. וגם כל אלה מהכנסת ירוצו לבונקרים וישאירו אותנו פה, יהודים אמיתיים עם ה', וזהו. מה עוד אנחנו צריכים? אין לנו ממה לפחד. אין עוד מלבדו.

ש. אני רוצה ללמד זכות. הפנים האטומות שאמרת שאתה רואה, קשה להאשים בכך את עם ישראל, יש כל כך הרבה רעל רוחני וגם גשמי שמסתובב באויר, במים וגם באוכל. וזה הורס את הנפש. איך אמרתם פעם: 'נהיים זומביס' (גלמים)...

ת. אתה צודק מאד, אבל בכל אופן יהודי אמיתי – עם כל זה משהו נוצץ לו בעינים, משהו שרואים בהבעת-הפנים שלו. כי ה' מתחיל להוריד מאתנו את הקליפות. זה מאד חשוב. הוא עצמו מוריד מאתנו את הקליפות **[מסנה יומא: 'לפני מי אתם משהו, ומי משהו אתכם, אביכם שבשמים...]**. ואז 'היהודי האמיתי', ה'פִּינְטֵעֶלֶע ייד' – יוצא ומתגלה, ורואים את זה, רואים את זה. ועם כל הרעל – ה' יכול לנטרל את כל הרעל, הוא יכול לנטרל את כל מה שהרשעים מנסים לעשות נגדינו, שזה לא יועיל כלום, שזה לא יהיה אפילו רעל, שבסוף זה יהיה ויטמינים בשבילנו...

ש. אנחנו בפתחו של חודש ניסן, מה יש לומר בקשר לניסן ולחג הפסח הקרב? אנחנו יודעים שבניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל?...

ת. פסח, אני לא יודע. אני מרגיש חזק מאד, שאם זה לא יהיה ממש הגאולה השלימה – אבל יתרחש כזה 'פתח' לזה **[יפסח ה' על הפתח...]** – שזה יהיה ברור לכולם. אז זה יכול להיות, אני לא יודע. יכול להיות שזה יתחיל בפסח בבירור, כי כל כך הרבה נבואות כבר התגשמו, ואני חושב שזה יכול להיות, כמו שאמרתי, שזה יתפתח פתאום, ונראה שזה קשור 'לא-סתם', 'בגדול', לגאולה השלימה.

ש. ואולי מאחרי הפתח שנפתח נראה את אליהו הנביא...

ת. בעזרת ה', בעזרת ה'. אם נראה את אליהו הנביא – זה יהיה מצוין...